

BIOPOLJE ZMEHČA KOVINO

Drugo junijsko nedeljo letos smo se s prijatelji srečali pri zdravilcu *mag. Stanku Filipiču*. Bilo je prijetno srečanje, zanimalo so nas iste stvari in čas je tekel zelo hitro. Vedeli smo, da je Stanko uspešen pri zdravljenju ljudi in živali in da ima še več darov, na primer, da lahko z močjo svojih misli krivi žlice in vilice, zato je nekdo predlagal, naj pokaže, kako to naredi.

Stanko je vsul na mizo cel kup že prej ukrivljenih žlic in vilic. Brez posebnega truda in osredotočenja je pred našimi očmi skrivil še nekaj novih žlic in vilic. Eno žlico sem dobil za spomin. Ponujeno darilo sem sprejel z namenom, da bi ga pozneje še sam proučil, saj je bilo očitno, da se je kovina v rokah *mag. Filipiča* zmeščala kar pri sobni temperaturi, sicer je ne bi mogel ukriviti tako zlahka.

Nenadna slabost

Okoliščine so hotele, da se je tisto »pozneje«
zgodilo zelo hitro in me prisilile, da sem začel z analizo kar takoj. Stanko živi v vzhodnem delu Slovenije, jaz na zahodnem in do doma je bilo skoraj štiri ure vožnje. Podarjeno ukrivljeno žlico sem imel v torbi, ki je bila ves čas ob meni ali v avtu, takoj za mojim sedežem. V zadnjem delu poti pa mi je postalo slabo, kaj takega se mi še nikoli ni zgodilo, bilo je čedalje huje in komaj sem zdržal do doma.

Za slabost ni bilo razloga, zato sem takoj pomislil na prevelik odmerek eterične energije. Če namreč v človekovo auro pride premočna eterična energija se lahko pojavi slabost in domneval sem, da se je prav to zgodilo meni. Ko sem izmeril jakost energije v svoji auri je pokazala vrednost 200.000 enot po Bovisu, normalno pa bi morala kazati približno 20.000 enot. Ko sem si znižal jakost energije na normalno vrednost, je tudi slabost počasi minila.

Do čezmerne naraščanja eterične energije v auri pride zelo redko in zaradi vožnje avta bi pričakovali, da se bo njena raven kvečjemu znižala. Sklepal sem, da je energijo moral dodajati predmet. Edini novi predmet v avtu pa je bila ukrivljena žlica. Ni bilo težko ugotoviti, da je energija prihajala iz njenega polja, saj sem jo imel ves čas ob sebi.

Takšne dogodke jemljem kot znamenja, podobne stvari so se mi že dogajale, naučil sem se, da prinašajo nova spoznanja in da jih je treba raziskati.

Ukrivljanje žlice pri sobni temperaturi

Najbolje da si ukrivljeni del žlice ogledamo na sliki. Že na prvi pogled lahko opazimo, da so zavoji spirale naloženi tesno drug na drugega. Prvi zavoj se začne skoraj iz točke. Če bi žlico vpeli v ustrezno napravo in bi jo krivili, bi se po končanem krivljenju zaradi elastičnosti materiala ovoji spirale razmaknili. Če bi hoteli žlico skriviti tako, da se ovoji spirale po krivljenju ne bi razmaknili, bi tudi bilo mogoče, vendar bi morali žlico tedaj lokalno, na točki

krivljenja segreti vsaj do rumenega žara, to je na okoli 1000 stopinj Celzija. Šele pri tej temperaturi bi material, iz katerega je bila žlica, izgubil elastičnost in ovoji spirale bi se naložili drug na drugega.

Vendar je pred našimi očmi Stanko zgolj s svojimi rokami in na sobni temperaturi ukrivil žlico tako, kot da bi bila segreta na 1000 stopinj Celzija!

Žlica ukrivljena z energijo lastnega biopolja.

Sumil sem, da se s kovino dogaja nekaj podobnega, kakor pri ulivanju mojih izdelkov v biopolju. O tem sem že pisal v članku *Biopolje spreminja fizikalne lastnosti kovin*, ki je izšel v 297. številki revije Aura. Najpomembnejše spoznanje opisano v omenjenem članku je bilo, da v talino doteka dodatna energija iz biopolja, ki slabi kemijske vezi med atomi in učinkuje na kovino enako kot toplotna energija. Prav zato smo pri izdelavi svojih izdelkov morali znižati temperaturo taline, sicer bi dobili porozne odlitke.

Lahkotno krivljenje žlice, ki ga je izvedel Stanko pa nakazuje, da obstaja še povezava med lastnostmi biopolja in hladno obdelavo jekla, če ga krivimo v takem polju.

Pri prejšnjem ulivanju kovin v biopolju smo se naučili tudi to, da se informacije iz biopolja zapišejo v mikrostrukturo kovine, ko je ta v tekoči fazi in ko se kovina strdi, ostanejo ti zapisi v njej za vedno. Kovina torej ohrani zapise energije, ki je bila navzoča pri njenem strukturiranju. S poskusi smo tudi ugotovili, da se informacije iz biopolja trajno zapišejo v mikrostrukturo kovine tudi v primeru, če kovino le segrevamo na visoko temperaturo in ni treba, da postane tekoča.

Vse te izkušnje nakazujejo dve stvari: energijski zapisi v žlici bi morali biti ohranjeni in drugo, morali bi biti enaki lastnostim bioenergijskega polja, ki je bilo navzoče ob krivljenju. Zapis polja bi moral ostati v mikrostrukturi žlice na točki krivljenja za vedno zamrznjen. Samo še izmeriti bi bilo treba in videli bomo s kakšno energijo je mag. Stanko Filipič ukrivil žlico.

Tukaj pa naletimo na težavo. Naši merilni instrumenti, ki jih uporabljamo v radiesteziji, so izdelani za merjenje običajnih energij v naravi in za merjenje energij v človekovi auri. Za

mehčanje kovine pri sobni temperaturi pa so potrebne izjemne energijske lastnosti biopolja, ki jih trenutno, z našimi merilnimi pripomočki, še ne moremo meriti.

Radiestezijske ugotovitve

Najmočnejše energijsko polje izvira iz dela žlice, ki je bil skrivljen v spiralo. Jakost eterične energije je na tem delu tako visoka, da je trenutno niti ni mogoče izmeriti. Prav tako ni mogoče izmeriti skrajne čistosti biopolja na tem delu žlice. Če se povečuje čistost biopolja, se krepi tudi informacijsko polje, tako so čistost, jakost in gostota informacije tako visoke, da jih prav tako ni mogoče izmeriti.

Radiestezijska barva ukrivljenega dela žlice je bela, kar pomeni, da imamo opraviti s harmoničnim poljem z nizko entropijo (entropija je stopnja neurejenosti). Neizmerljivo visoka čistost biopolja nakazuje, da se je entropija v biopolju bistveno zmanjšala. Zdi se, da če odvzamemo skoraj vso entropijo v njenem biopolju postane kovina mehka kot testo. Kaže, da kovino ohranja skupaj prav entropija v biopolju njene mikrostrukture.

Prav tako se lahko ugotovi, da ima energijsko polje žlice premer štiri metre, vendar to polje nima kodnega jedra, to pa pomeni, da sistem svoje energije ne prilagaja trenutnim potrebam ljudi, če se znajdejo v takšnem biopolju.

Nekoliko stran od spirale, na delu, kjer držimo žlico, pa je energijsko polje že izmerljivo in njegove lastnosti so podobne šibkejši geomantični točki (zdravilna območja v naravi). Tudi to je nenavadno, saj bi moralo biti polje kaotično, ker je bila kovina izdelana v elektromagnetnem polju in kristali še dodatno zdrobljeni. To pomeni, da je moč misli, ki je kovino spremenila v »testo«, učinkovala tudi na okolico, sicer precej šibkeje kot na območju krivljenja, pa vendarle, zato se je spremenila mikrostruktura celotne žlice.

Ekstremne lastnosti polja pa zelo hitro upadajo glede na oddaljenost od predmeta. Na oddaljenosti 1,2 metra od žlice je jakost njenega polja en milijon enot po Bovisu. Čistost, gostota in jakost informacije pa so podobne kot v siceršnji človeški auri. To spet pomeni, da je njeno polje sicer harmonično, vendar za ljudi energijsko premočno. Vse te vrednosti hitro upadajo in so v razdalji dveh metrov od žlice že enake nič.

Pri krivljenju žlice so misli mag. Stanka Filipiča ustvarjale izredno visoko jakost eterične energije izjemne čistosti, z zelo močnim informacijskim poljem in to lokalno, v majhnem segmentu krivljenja. Takega biopolja v naravi ni, prav tako ga ne more ustvariti kdor koli, zato se ni treba bati, da bi lahko ljudje upogibali kovino kar vsevprek in pri sobni temperaturi.

Vendar je tudi tako polje naravno, saj ga je naredil človek, s svojimi mislimi, oba, človek in njegove misli pa sta del narave. Vse naravne pojave je mogoče simulirati z napravami. Morda bodo nekoč v prihodnosti lahko naredili regulator biopolja za uporabo v strojništvu, na

primer za hladno preoblikovanje kovin. Danes bi še vedno lahko našli koga, ki ne priznava biopolja, vendar atomi kovine ga priznavajo in se ravnaajo v skladu z njegovo energijo.

Franc Šturm